

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420201696
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420201696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: H. I., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Ul. 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 14.603,32 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. júna 2021 č. k. 13Csp/42/2020-530, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a a žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 11.6.2021 č. k. 13Csp/42/2020-530 pri právnom posúdení podľa § 451, § 456, § 52, § 53, § 54, § 41, § 39 Obč. zákonníka, § 501, § 502, § 507 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 a § 11 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľskom úvere, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.603,32 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.4.2020 do zaplatenia, všetko v lehote do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnému v konaní priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej, súd uviedol, že základná charakteristika spotrebiteľských zmlúv je upravená v ust. § 52 Obč. zákonníka. Vychádzajúc z obsahu tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy spotrebiteľského charakteru a pri jej plnení koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis v ust. § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom je podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom podľa § 3

ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na druhej strane samotný pojem „spotrebiteľ“ je definovaný v Občianskom zákonníku v § 52 ods. 4 a zároveň aj v § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa. V princípe sú tieto dve definície rovnaké. Za spotrebiteľa zákon považuje tú fyzickú osobu - nepodnikateľa, ktorý nekoná v rámci predmetu vlastnej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Ide potom o každého občana, kupujúceho výrobky alebo služby pre svoju potrebu.

4. Z vykonaného dokazovania a to zhodných tvrdení strán sporu a z pripojených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že strany sporu dňa 25.3.2014 uzatvorili úverovú zmluvu za podmienok uvedených v bode 5 odôvodnenia tohto rozsudku a takisto aj to, že žalobca ako kupujúci uzavrel kúpnu zmluvu uvedenú v bode 6 tohto rozsudku s AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.. Z obsahu úverovej zmluvy v nadväznosti na kúpnu zmluvu z rovnakého dňa je zrejmé, že z úveru uzavretého medzi žalobcom a žalovaným bola financovaná podstatná časť kúpnej ceny motorového vozidla a to v sume 17.295,70 eura. Nie je preto zrejmé z akého dôvodu mala celková výška úveru uvedená v bode 3 úverovej zmluvy predstavovať sumu 20.253 eur, pričom suma v tejto výške žalobcovi nikdy poskytnutá nebola a žalovaný z úveru uhradil na kúpnu cenu vozidla iba sumu 17.295, 70 eura, z čoho je zrejmé, že ide o nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru a tým ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Vzhľadom k tej skutočnosti, že tento spor je sporom spotrebiteľským, súd podrobil súdnej kontrole úverovú zmluvu medzi stranami uzavretú dňa 25.3.2014 pod č. SVA 14/001056 a zistil, že celková výška úveru v nej uvedená nie je správna, pretože žalobcovi bol skutočnosti poskytnutý úver iba v sume 17.295,70 eura, a nie v sume 20.253 eur. Opakovane je započítavaný poplatok 200 eur a to do istiny a aj ďalší krát, čím je ovplyvnená i výška RPMN, ktorá v skutočnosti mala byť uvedená vo výške 28,10 % a nie vo výške 25,80 %. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 26.4.2012 sp. zn. 5Cdo/26/2011.

6. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie uviedol, že predmetná úverová zmluva je pre jej rozpor so zákonom v časti týkajúcej sa určenia výšky RPMN, výšky úroku ako aj pre nesprávne uvedenú celkovú výšku úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zák. č. 129/2010 Z. z., účinného v rozhodnom období bezúročná a bezpoplatkov. Zo zhodných tvrdení strán sporu a z nimi predložených dokladov je nesporné a preukázané, že žalobca z predmetného úveru žalovanému uhradil sumu 31.899,02 eura, t. j. sumu o žalovanú sumu vyššiu, než uhradiť mal pri konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca povinný z daného úveru uhradiť žalobcovi iba istinu vo výške 18.277,70 eura.

7. Ak žalobca žalovanému uhradil sumu vyššiu, žalovaný sa bezdôvodne obohatil podľa § 451 Obč. zákonníka, pretože prijal plnenie z neplatného právneho úkonu. Konanie žalovaného ako veriteľa je takisto v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ veriteľ požadoval od žalobcu ako od dlžníka niečo iné, než to, čo je obvyklé (úrok nad rámec jeho obvyklej výšky, resp. opakovaný poplatok 200 eur, ktorý už raz bol započítaný do istiny úveru). Takéto konanie veriteľa (žalovaného) zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

8. Čo sa týka žalovaným vznesenou námietkou premlčania, súd na túto neprihliadol, pretože nemal za preukázané tvrdenie žalovaného, že žalobca už v roku 2017 vedel o možnosti uplatniť si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z rovnakého titulu ako v tomto konaní. Podľa zistení súdu bol žalobca oslovený spoločnosťou Nebud' dlžný, ktorej odoslal listinné dôkazy, avšak v konaní preukázané nebolo, že by táto spoločnosť mala od žalobcu poverenie na uplatnenie tohto nároku voči žalovanému a najmä ani to, že by následne bola žalobcu informovala o jeho nároku a možnosti takýto nárok si voči žalovanému uplatniť. S poukazom na uvedené premlčacia doba mohla začať plynúť až v roku 2020, kedy sa preukázateľne žalobca o tomto nároku dozvedel.

9. Na základe týchto dôvodov súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 14.603,32 eura s príslušenstvom. Príslušenstvo, t. j. 5 % ročný úrok z omeškania priznal súd žalobcovi v zmysle jeho návrhu od 11.4.2020, hoci nárok na jeho priznanie vznikol žalobcovi od 10.4.2020, t. j. 1 deň po tom, kedy žalovaný prijal výzvu od žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.6.2021 sp. zn. 13Csp/42/2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a zároveň prizná žalovanému náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania. Poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a f/ CSP.

11. Prvostupňový súd na tvrdenia žalovaného absolútne neprihliadol, čo žalovaný považuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Súd sa jasným a korektným spôsobom po právnej stránke nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, čo robí odôvodnenie jeho rozsudku nepreskúmateľným. Žalovaný do konania predložil faktúru predávajúceho - spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. znejúcu na sumu 20.253 eur, ktorú žalobca ak klient podpísal, pričom v tejto faktúre sú uvedené položky: motorové vozidlo, príprava k predaju, čierne koberce do auta, povinná výbava, Carlife garancia. V čase podpísania a uzatvárania úverovej zmluvy bol žalobca osobou plne spôsobilou na právne úkony a jej nespochybniteľné, že ak nejaký kontrakt odsúhlasil a potvrdil vlastnoručným podpisom, tak takáto skutočnosť prináša so sebou určité právne dôsledky. Na znak svojho súhlasu žalobca podpisoval minimálne tri dokumenty, v ktorých bola uvedená celková kúpna cena vo výške 20.253 eur. V danej kúpnej zmluve bol ako predmet špecifikovaný automobil spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom. Žalobca bol o doplnkových službách informovaný a po ich odsúhlasení boli uvedené aj priamo vo faktúre. Žalovaný svoje tvrdenie o výške poskytnutého úveru taktiež podložil aj výpisom z účtu a tým uniesol dôkazné bremeno a aj bremeno tvrdenia o správnosti výšky poskytnutého úveru. Žalobca naopak spochybňuje výšku úveru iba na základe nepodloženého a alibistického tvrdenia, že o výške úveru a doplnkových službách nevedel. Pokiaľ žalobca s jednotlivými vyčíslenými položkami nesúhlasil, žalovaný potom nevie z akého dôvodu jednotlivé listiny na znak svojho súhlasu s v nich uvedenými položkami vôbec podpisoval. Pokiaľ mal žalobca výhrady k vyfakturovaným položkám zo strany predajcu, žalovaný namieta svoju pasívnu legitimitáciu v tomto konaní, keďže predmet faktúry ani kúpnej zmluvy dosah nemá. Výška poskytnutého úveru v úverovej zmluve je nepochybne preukázaná a zdokladovaná relevantnými dôkazmi, ktoré neboli žalobcom vyvrátené. Na podporu svojej argumentácie dal do pozornosti odvolacieho súdu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/98/2019 zo dňa 19.12.2019 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp., zn. 2CoCsp/19/2020 zo dňa 31.3.2021.

12. Výška RPMN môže byť vypočítaná správne výlučne iba podľa vzorca uvedeného v prílohe zák. č. 129/2010 Z. z. Výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky je iba orientačný, rovnako ako všetky výpočty realizované cez internet. V tejto súvislosti bolo poukázané na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/108/2010 Z. z. Pokiaľ ide o poplatok vo výške 200 eur, žalovanému nie je zrejmé, na základe čoho prvoinštančný súd vyhodnotil spomínaný poplatok ako dvakrát započítaný, pretože ide o zjavne nesprávne tvrdenie. Predajca je povinný započítať administratívny poplatok za uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorý bol zastúpenému uhradený klientom k rukám predajcu, na kúpu cenu vozidla.

13. Na margo premlčania poznamenal, že v konaní ako dôkaz predložil predsporovú výzvu žalobcu zaslanú prostredníctvom advokáta, v ktorej ho právny zástupca jednoznačne vyzval na určenie povinnosti doplatiť úver žalobcom len do výšky poskytnutej istiny a to z dôvodu, že uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o znení a doplnení zákonov v znení neskorších predpisov a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Zmluva najmä obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi a spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Žalovanému preto nie je zrejmé, akú dôslednejšiu a presnejšiu informáciu mohol žalobca dostať, ktorá by ho iniciovala k podaniu žaloby. Je to výlučne jeho nedôslednosťou a nedôslednosťou jeho pôvodného právneho zástupcu, že si požiadavky zo žalovanej úverovej zmluvy, ktoré sú predmetom tohto konania neuplatnil včas, ale až po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty.

14. Výška úrokovej sadzby je rôznorodá a nie je striktné daná, pričom súdy ju vo všeobecnosti akceptujú do 2,5 násobku priemeru bánk (rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 1.2.2017 sp. zn. 10Csp/119/2016). V danej úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 22,77 % a v danom období pre daný typ úveru bola úroková sadzba vo výške 12,92 %, čo znamená, že výška úrokovej sadzby bola dojednaná v zákonom rozmedzí. Žalobca v celom konaní pred súdom prvej inštancie nezdokladoval žalovanú výšku úhrad, ktoré považuje za bezdôvodné obohatenie, čím neuniesol dôkazné bremeno nevyhnutné pre úspech v konaní. Žalovaný v konaní jednoznačne a

nespochybniteľne preukázal, že výška poskytnutého úveru v žalovanej úverovej zmluve bola stanovená na základe faktúry predávajúceho, ktorú žalobca na znak súhlasu s v nej uvedenými položkami podpísal.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania žalobcu v rozsahu 100 %. V rámci podaného odvolania žalovaný neuviedol také dôvody, na základe ktorých by bolo potrebné zrušiť alebo zmeniť rozsudok prvostupňového súdu v tom rozsahu ako bol napadnutý odvolaním. Žalobca napadnutý rozsudok považuje za správny, riadne odôvodnený, vychádzajúci z relevantnej právnej úpravy a výsledkov dokazovania.

16. Žalovaný zaťažený dôkazným bremenom nepreukázal, že by žalobca mal záujem o akékoľvek doplnkové služby, ktoré svojou povahou predstavujú vedľajšie plnenie. A to aj v prípade preukázania podania takejto žiadosti spotrebiteľom, bolo by potrebné takéto plnenia zaradiť nie do celkovej výšky úveru, ako to urobil žalovaný, ale do celkových nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver. Žalovaný nepreukázal, resp. nepredložil ani existenciu inej zmluvnej dokumentácie. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení proti strane, ako procesný následok nastupuje uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Pokiaľ ide o uhradený poplatok za poskytnutie úveru, žalovaný v odvolacom konaní tvrdí, že poplatok za poskytnutie úveru mal byť započítaný s kúpnu cenou vozidla, inak povedané, doplatok na kúpnu cenu vozidla mal byť potom nižší o sumu 200 eur. Tomuto tvrdeniu žalovaného však odporuje obsah listín v spise sa nachádzajúcich.

17. Na margo vznesenej námietky žalovaného ohľadne premlčania nároku žalobcu uplynutím 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby žalobca uviedol, že na počiatok počítania jej začiatku má relevanciu to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala, ale plnila. V tejto súvislosti bol daný do pozornosti odvolacieho súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.1.2020 sp. zn. 22Co/114/2019. Z okolností prípadu je zrejmé, že žalobca ani v čase úhrady poslednej splátky nedisponoval žiadnymi informáciami, na základe ktorých by sa dozvedel o relevantných a rozhodujúcich okolnostiach pre podanie žaloby. Ani v čase poslednej splátky žalobca nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že žalovanému poskytuje plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok. Na podporu svojej argumentácie v tejto časti poukázal na stanovisko Občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 21.12.1978 sp. zn. Cpj 37/78, rozhodnutie NS SR zo dňa 23.2.2011 sp. zn. 5Cdo/121/2009 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 5Co/49/2028.

18. Pravidlo posudzovania primeranosti dohodnutej zmluvnej úrokovej sadzby, podľa ktorej výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere viac ako o 100 % znamená, že takto stanovená výška ročnej úrokovej sadzby sa považuje za neprijateľnú a odporujúcu dobrým mravom. Takéto prevýšenie úrokovej sadzby je neprijateľné.

19. Neexistuje žiadna pochybnosť v tom smere, že žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno, pretože podaním doručovaným súdu dňa 25.1.2021 zaslal dôkaz o plátbách a takisto predložil aj potvrdenie vystavené žalovaným o splatení úveru. Súd prvej inštancie následne dospel k správnym skutkovým zisteniam, čo celkom jasne vyplýva aj z jeho rozsudku, ktorý bol jasne a zrozumiteľne odôvodnený.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej odvolacej lehoty podľa § 362 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovaného vyhodnotil za dôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

21. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 31 ods. 1 Obč. zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniť udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnenia.

Podľa § 32 ods. 2 Obč. zákonníka, ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi.

Podľa § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V prejednávanej veci odvolací súd v súvislosti s rozhodovaním o podanom odvolaní žalovaného smerujúceho voči plne vyhovujúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.6.2021 č. k. 13Csp/42/2020-530 dospel k tomu záveru, že nie sú dané procesné podmienky pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého prvoinštančného rozsudku, ktorý potom s poukazom na ust. § 388 CSP zmenil tým spôsobom, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

23. Dôvodom pre aplikáciu procesného postupu odvolacieho súdu v zmysle § 388 CSP bola tá skutočnosť, že tento súd sa v rámci bodu 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku z hľadiska právneho posúdenia nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, na ktorú neprihliadal. Odvolací súd sa nestotožňuje s konštatáciou prvoinštančného súdu v tom smere, že v konaní nebolo preukázané, že spoločnosť nebudidlžník, s.r.o. by disponovala poverením od žalobcu na uplatnenie tohto nároku voči žalovanému a najmä ani to, že by bola riadne následne žalobcu informovala o jeho nároku a možnosti si takýto nárok aj voči žalovanému uplatniť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd sa dôsledne nevysporiadal s obsahom plnomocnenstva udeleného žalobcom spoločnosti. Nebudidlžník, s.r.o. (č. l. 251) a plnomocnenstva udeleného spoločnosťou nebudidlžník, s.r.o. AK-KRUPA s.r.o. (č. l. 250), z obsahu ktorých pre odvolací súd na rozdiel od prvoinštančného súdu nevyplýva žiadna záhada, pri ktorej by bolo možné konštatovať neplatné poverenie, resp. plnomocnenstvo ohľadne uplatnenia nároku žalobcu voči žalovanému. Práve naopak, výsledkom právnej relevantnosti obidvoch vystavených plnomocnenstiev je práve predsporová výzva k úverovej zmluve zo dňa 10.2.2017 vyhotovená AK-KRUPA s.r.o., podľa ktorej sa žalovanému okrem iného navrhuje podpísť dohodu o urovaní s tým, že bude jednoznačne určená povinnosť klienta, t. j. žalobcu uhradiť úver v zmysle danej zmluvy o úvere len vo výške istiny, pričom poskytnutý úver bude bezúročný a bez poplatkov.

24. Na základe takéhoto obsahu predsporovej výzvy nachádzajúcej sa na č. l. 252 odvolací súd sa priklonil k odvolacej námietke žalovaného uplatnenej okrem iných námietok v jeho odvolaní zo dňa 22.6.2021 spočívajúcej v tom, že uplatnený nárok žalobcu na základe ním podanej žaloby je na základe vznesenej námietky premlčania žalovaným premlčaný, pretože bol uplatnený po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby. Aj odvolací súd na margo márneho uplynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby v prípade žalobcu na uplatnenie jeho žalobného nároku poznamenáva, že v predmetnej predsporovej výzve žalobca získal podrobnú a precíznu informáciu o tom, koho a akú výšku môže v rámci občianskoprávnej žaloby žalovať, pretože v zmysle tejto predsporovej výzvy bol ochotný zaplatiť iba poskytnutú istinu úveru bez úrokov a poplatkov. Vzhľadom k tomu, že predsporová výzva je zo dňa 10.2.2017, pričom žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie až v apríli 2020, čo je viac ako 13 mesiacov, po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, odvolací súd podanú žalobu pre premlčanie uplatneného nároku žalobcu v celom rozsahu zamietol.

25. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému voči žalobcovi, pretože žalobca mal v prvoinštančnom konaní plný úspech. O výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému voči žalobcovi, pretože žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne

súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).